

GYM

Květen 2021

Fashion trendy
na jaro a léto 2021

Testování v
pardubických školách

Ve spárech covidu

Pro milovníky fantasy

Co dělat v karanténě?

OBSAH

EDITORIAL	3
VE SPÁRECH COVIDU	4
CO DĚLAT V KARANTÉNĚ	6
SPORT JAKO RELAX	6
KAM NA VÝLET NA KOLE	6
LEZENÍ V "ÁDRU"	7
OČIMA DRUHÉ STRANY	9
KONÍČKY DNEŠNÍ DOBY	11
VLIV PANDEMIE NA MUZIKANTY	11
TŘETÍ HRÁČ NA POLI GRAFICKÝCH KARET	12
CHCETE SI ZAHRÁT NĚCO POŘÁDNÉHO, ALE VÁŠ POČÍTAČ NA TO NESTAČÍ? NEVADÍ!	12
ZE SVĚTA MÓDY	14
DÁMSKÉ FASHION TRENDY NA JARO A LÉTO 2021	14
ROUŠKY	14
ŠÁTKY JAKO MÓDNÍ DOPLNĚK	14
DŽÍNY S PŘEKŘÍŽENÝM PASEM	14
OVERSIZED SAKA	14
CROPPED SAKA	15
TEPLÁKOVÉ SOUPRAVY	15
PLETENÉ VESTIČKY	15
PRO MILOVNÍKY FANTASY	16
ZAKLÍNAČ	16
VANILKOVÉ CUPCAKES	17
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ!	18
JAK ZNÁTE NAŠE UČITELE?	18
CHVILKA NA ZAMYŠLENÍ	19
AUTOŘI ČASOPISU	20

EDITORIAL

Milí čtenáři, spolužáci, spolužačky, stalo se už na naší škole tradicí, že každým rokem vychází nové, svým způsobem originální číslo časopisu GYM. Když jsme sami listovali stránkami předešlých výtisků, měli jsme pocit, že takového výkonu nemůžeme nikdy dosáhnout. A přece jsme tady, na místě našich předchůdců, také naprostými nováčky do světa žurnalistiky. Tvůrci časopisu GYM byli až do letošního vydání známi svou dovedností zaujmout, podat zajímavá témata opravdu zajímavě a vtipná ještě vtipněji. Doufáme tedy, že reputaci našich předchůdců dostojíme alespoň z poloviny a podaří se nám Vás pobavit, ba snad i něco nového naučit. Letošní vydání jsme pojali hlavně sportovně, jelikož je to právě sport, co nám momentálně chybí nejvíce. Těšit se ale můžete i na články o hudbě, technice a v neposlední řadě i o posledních módních výstřelcích.

Přejeme pevné nervy těm, kteří jsou už nuceni chodit do školy a ostatním příjemnou zábavu.

Justýna Křivková, Libor Pezinek

VE SPÁRECH COVIDU

Covid-19, také známý jako koronavirus, minulý rok překvapil nejen Českou republiku ale i celý svět. Není divu, když nikdo z nás za celý svůj život nic takového nezažil.

Podle některých jsou reakce na koronavirus opravdu trochu přehnané, někteří si myslí opak. Velkou zákeřností je, že se přenáší z osoby na osobu ještě v inkubační době. To znamená, že se přenáší, i když se ještě dotyčné osobě neprojeví žádné příznaky. Když se zaměříme na vakcínu, každý normální člověk si řekne, že se naočkuje a má klid. Jenže podíváme-li se na to z jiného hlediska, úplně nový lék nemohl být za tak krátkou dobu pořádně otestován, nebo snad ano??

Tato zvláštní doba, kterou si teď každý z nás prochází, přinesla nejen negativa, ale také pozitiva, která si většina z nás nikdy pořádně neuvědomovala. Myslím, že během pandemie si spousta lidí po celém světě uvědomila, jak důležité je naše zdraví, ohleduplnost k ostatním lidem okolo nás, trávení času s rodinou a nikam nespěchat a nehnat se jen za prací a penězi. Mnoho lidí si myslí, že za peníze si mohou koupit cokoli. Spousta věcí se za peníze koupit samozřejmě dá a na několik věcí jsou vydělané peníze potřebné, abychom mohli v našem životě normálně žít a fungovat. Ale další řadu věcí, které nám dělají radost, si nikdo z nás za peníze nekoupí. Lidé si také začali uvědomovat, jak důležité je trávit čas doma se svou rodinou, protože nikdy nevíme, o jakého člena rodiny a hlavně také kdy můžeme přijít. Může to být zítra, za 10, nebo 20 let...? Nikdo neví, co člověka v budoucnu potká, a proto si musíme vážit rodiny, přátel, partnera a zážitků s nimi.

Koronavirus nám odhaluje více než jen neschopnost lidstva přiměřeně reagovat na novou nemoc. Upozornil na nepřipravenost planety, respektive jednoduchost, jak ovlivnit počet lidí na ní. Ukázal velmi snadnou zneužitelnost v tolika směrech, kolik si jen dokážeme představit. A nakonec zjistíme, že si po čase vytvoříme přirozené protilátky v těle sami. Farmaceutický průmysl mezi tím opět zbohatne, vojenští specialisté si mnou ruce už nyní a Lékaři bez hranic, kteří by právě nyní měli být vidět mezi lidmi nejvíce, budou moci dokončit svou práci při pašování lidí do Evropy formou zachraňování na moři přebíráním od pašeráků či směřováním migrantů do děr na hranicích mezi Evropou a Asií. Těch, kteří k nám zavleknou podstatně horší choroby, které již dávno Evropa vymýtila či tu nikdy nebyly. Politici využijí odvedení pozornosti médií od svých leváren a potichu schválí mnoho dalších směrnic a zákonů. No není to vše až absurdní?

Bohužel lidi protestují, nedodržují stanovená pravidla a zásady, porušují karanténu... A k tomu virus pořád mutuje, tak se ho jen tak nezbavíme. Je čím dál více nakažlivý, nicméně pořád stejně nebezpečný. Sama osobně si myslím, že ho musíme společnými silami přečkat - dodržovat základní hygienické návyky, nosit roušku, být ohleduplný jeden k druhému, a snad se nám poštěstí a bude po pandemii. Virus sice nezmizí, bude tady stále s námi, ale my se s ním budeme muset naučit žít.

Anna Šplíchalová

CO DĚLAT V KARANTÉNĚ

SPORT JAKO RELAX

Každý zná ten pocit, kdy neví, co dělat v karanténě. Spousta dětí a dospělých se zabavují hraním her na počítači, ovšem nemyslíme si, že je to vhodně strávený čas. Najde se tu skupina lidí, kteří svůj čas využívají smysluplně a tráví čas sportem nebo jinou fyzickou aktivitou. Spousta aktivních sportovců bohužel nemůže v momentální době vykonávat svůj oblíbený sport, například fotbal. Nic si z toho nedělejte, nejste jediní, kdo nemůže aktivně vykonávat svůj sport, ale kdo chce, dokáže si najít své způsoby, jak nezakrnět a zůstat ve formě. Například si můžeme jít zaběhat do přírody nebo si udělat výlet na kole po okolí a kdo nemá v oblíbě běh nebo kolo, může jít jen na procházku. Tyto sportovní možnosti nám doposud nebyly zakázány současnou situací.

Sport má spousty výhod nejen fyzických, ale ovlivňuje také naši psychiku. Zrelaxujeme se, vyčistíme si hlavu a přestaneme myslet negativně. Po podaném výkonu se budeme cítit dobře a uděláme něco užitečného pro naše tělo.

KAM NA VÝLET NA KOLE

Přichází jaro a lidé nemají co dělat, neboť jsou obchody, restaurace a dětské parky zavřené. Jedna z mála možností, jak si užít hezké počasí s celou rodinou, je vyjet někam na kolo. Cyklistika byla vždy v České republice velice oblíbená a čím dál více lidí volí právě tenhle typ sportu. Při momentální situaci si ani už nemůžete koupit kolo, jelikož jsou všechna vyprodaná a čekací doba může být klidně 3 měsíce. Ale kam vlastně vyrazit?

Pardubice disponují velkým počtem cyklostezek. Doporučujeme vyrazit na kole na Kunětickou horu, kde je krásný výhled na celé Pardubice. Pro pokročilé sportovce tu máme tip na okruh přes Chrudim – Slatiňany a závěrem je Rozhledna Bára. Zkušenější si mohou zajet na nedaleký trail. Okruh je dlouhý zhruba 45 km a s přestávkami na svačinu lze zvládnout hravě. Posledním tipem je Bohdanečský rybník, který je součástí národní přírodní rezervace. Můžeme ho navštívit na kole, je totiž jen 10 km od Pardubic.

Bydlíte-li v Praze, nabízí se možnost vyjet si na Karlštejn. Trasa je dlouhá 17 km a vede po značených cyklotrasách a je vhodná i pro děti. Za normálních okolností zde také najdete spousty restaurací a možností se občerstvit či dát si dopovací pauzu. Výlet začnete u stanice metra B a napojíte se na cyklostezku, která vás vyvede ven z Prahy a pomocí značení přímo na Karlštejn.

Jestliže patříte mezi zdatnější cyklisty, bude pro vás vhodná trasa od Českého Krumlova k Lipnu. Cesta je dlouhá 55 km a vede spíše po lesních stezkách horským kopcovitým terénem. Výlet si také můžete zpestřit projíždkou přes přívaz ve Frymburku.

Pokud jste, tak jako já, nezdatní cyklisté, kteří mají rádi přírodu, určitě byste se měli vydat podél Vchynicko-tetovského kanálu. Ačkoliv je trasa dlouhá 27 km, nevede skoro vůbec do kopce a lehce se zde orientuje. Také se zde nachází velice pěkná vyhlídka od Vodního zámku, který je technickou památkou nad vodní elektrárnou Vydra.

Věřím, že každý si dokáže mezi zmíněnými trasami vybrat a já osobně se už teď nemůžu dočkat, až se s přítelem o letních prázdninách vydáme na různá místa po České republice a poznáme zdejší přírodu.

Denis Ježek, Martin Puchýř, Kateřina Hlavatá

LEZENÍ V “ÁDRU”

Obrovská spousta lidí každý rok navštíví Adršpašsko-Teplické skály. Málokdo už však ví, jak tuto oblast vidí lezci. Sice nejsem kovaný pískař a v Adršpachu jsem byl pouze párkrát, ale myslím, že bych vás alespoň mohl seznámit s tím, jak to vidím já.

Pískovcové lezení je samo o sobě dost jedinečné. Obecně pro lezení platí, že čím těžší cesta, tím více je převalsá s o to menšími chyty. Na písku je to spíše: čím těžší cesta, tím hladší stěna. Nestává se mi zřídka, že v “Ádru” narazím na vyhlazenou skálu, na které jsou viditelné pouze jistící prvky. Samotný fakt, že tam je viditelné fixní jištění, není v Adršpachu samozřejmostí. Plno cest se jistí pouze po vlastním. To znamená, že veškeré jištění si musí lezec na skálu připevnit sám a následně po dolezení cesty zase ze skály odstranit. Na pískovcové lezení se vztahuje velká řada pravidel týkajících se převážně ochrany skal jakožto přírodních památek.

Lezení v “Ádru” není zdaleka jen o síle. Je to extrémně technická záležitost. Cesty jsou velice zvláštní a netradiční. Jsou tu cesty, kde se drží pouze hrana skály. Dále cesty, ve kterých se opíráte zády o jednu stěnu a končetinami o druhou. Pak spáry, pro které je potřeba velmi specifická technika lezení. Většina cest je kolmá, případně s pozitivním sklonem. Převisy se zde vyskytují jen zřídka. Cesta se leckdy zdá být nemožná a pak najednou přijdete na nějakou fintu a z cesty se stane triviální záležitost. Velkou roli hraje také strach. Jištění je zde o dost horší než v jiných sportovních oblastech.

Teplické skály, foceno z cesty Stroboskop VIIIc
v létě 2020

Člověk musí opravdu pečlivě vybírat, do čeho nalezne. Nejednou se mi stalo, že jsem kvůli strachu cestu v polovině zabalil.

Takoví místní pískaři však mají nad strachem vyhráno. Jsou ve skalách, kdy to jen jde a taky o tom vypovídá jejich technická zdatnost a schopnost vypořádat se se strachem. Tito lidé prostě "Ádrem" žijí. Velmi je obdivuji, jelikož vím, že lézt těžké cesty v Adršpachu vyžaduje spoustu odvahy, zkušeností a lezeckého umu. Ono se to dost špatně popisuje, ale věřte, že vidět ty neskutečné pohyby, co na stěně provádějí, je nezapomenutelné.

Specifikou Adršpachu je již od nepaměti zdolávání pískovcových věží. Právě zde jsou totiž jedny z nejvyšších pískovcových věží v Evropě. Jejich zdolávání je prováděno vícedélkově (rozdělením cesty na několik částí) a může zabrat klidně i celý den. Mezi nejčastěji zdolávané věže patří například Starosta, Starostová nebo Milenci.

Adršpach mě fascinuje. Jeho obrovská rozloha ve mně vyvolává pocit nicotnosti. Člověk si zde uvědomí, jak je příroda mocná a velkolepá. Každá z cest je tady obrovská výzva. Musíte k ní mít respekt a snažit se ji pochopit. Ne vždy to ale vyjde. Je to stejné jako v životě. Lezení mě naučilo nebýt zaměřen pouze na cíl, ale užívat si celý proces. Přeci jenom vám z cesty po jejím vylezení nezbyde nic jiného než vzpomínky, které se brzy rozplynou.

Svatopluk Vaňous

OČIMA DRUHÉ STRANY

Testování v pardubické škole? Jak to probíhá? Jsou tu nějaké problémy?

Na tyto i další otázky odpovídá Daniel Vychodil, učitel základní školy Waldorfské v Pardubicích.

Waldorfská škola je inovativní a alternativní základní škola, která se snaží v dětech probudit individuální tvůrčí síly a podporovat celkový rozvoj osobnosti. Snaží se u dětí rozvinout vnitřní motivaci a vzbudit touhu o poznávání světa. Na Waldorfských školách se učí v epochách, to umožňuje látku probrat intenzivněji. Dále je také výuka prodchnuta uměleckými, pohybovými a praktickými činnostmi.

Co si myslíte o testování dětí před vstupem do školy?

Je to menší zlo, než je nechat doma u “compů.” S principem testování žáků i učitelů souhlasím, ale způsob provedení a výběr konkrétních testů považuji za nevhodné.

A co Vám vadí na způsobu testování?

Školy jsou nuceny stát se testovacím zařízením. Testovat by měli rodiče doma a přinést do školy potvrzení. Chápu to jako nedůvěru státu vůči rodinám.

Proč Vám vadí konkrétní testy, které školy obdržely?

Protože stát vybral málo průkazné čínské „šunty“.

Jak to poté vypadá v praxi přímo ve škole?

Snažíme se, aby testování bylo diskrétní a pokud možno nestresovalo děti ani rodiče. V tělocvičně máme rozestavené lavice s židlemi a velkými rozestupy mezi sebou. Dítě případně s rodičem usednou do jedné lavice, přijde učitel či asistent a předá jim test s instrukcemi. Chvilí počkají na výsledek. V případě positivity (zatím se nestalo) bude žák nenápadně a šetrně odveden do vyhrazené místnosti, kde pod dohledem pracovníka školy vyčká na příchod rodičů.

Našel se někdo, kdo s testováním nesouhlasí? Pokud ano, jak Vaše škola řešila tuto situaci?

Ano, část rodičů s testováním nesouhlasí. Snažili jsme se jim vysvětlit, že je to menší zlo, než když děti budou trčet doma u počítačů. Někteří se však rozhodli ponechat své děti doma, aby se nemusely testovat. Obdrželi potvrzení od ředitele školy, proč nemohou být přijati do výuky. Zároveň jsme požádali rodiče, aby své výhrady vůči testování a případné žaloby nesměřovali na školu, nýbrž na zodpovědné státní orgány.

Myslíte si, že je možné, aby takto postupně začaly fungovat všechny školy v republice včetně středních i vysokých škol?

Pokud se zajistí kvalitní šetrné testy, tak by to mohlo fungovat. Zároveň by kvalitní testování mohlo přispět k tomu, aby se žáci ve třídách nemuseli dusit v rouškách.

Jaké škody podle Vás vzniknou po tak dlouhém zavření škol u dětí?

Hlavně v oblasti sociální, návyků, schopnosti soustředění a v oblasti mezilidské komunikace. Dalším dopadem je velké zpoždění mnoha dětí a nárůst závislosti na virtuálním světě. Vzhledem k tomu, že české školy byly uzavřeny nejdéle v Evropě, by měli odpovědní činitelé být vyšetřováni a případně souzeni za chaotická, neefektivní a nevyvážená opatření, která vážně poškodila mladou generaci. Mnoho věcí šlo dělat jinak a bezpečně a při tom snížit dříve řečená rizika.

Co se tedy podle vašeho názoru mělo udělat jinak?

Distanční výuku přes počítače kombinovat s pravidelnými aktivitami malých homogenních skupin dětí (6 – 8 lidí ve skupině) vedených učiteli, činovníky spolků pracujících s mládeží, trenéry sportovních organizací zaměřených na pohyb venku (celoročně). Tím by se posílila odolnost a podpořily narušené sociální vztahy. Alespoň jeden den z týdne v terénu by neuškodil.

Jaký je Váš názor na očkování? Myslíte si, že bude pro vývoj situace klíčové?

Vzhledem k mutacím mám pochybnosti, ale zároveň uznávám, že v současné situaci má smysl zejména pro starší lidi a exponované profese např. zdravotníky.

Má být podle Vás očkování v budoucnu povinné?

NE! Myslím, že by konflikty ve společnosti převážily nad přínosem tohoto opatření.

Anežka Vychodilová

KONÍČKY DNEŠNÍ DOBY

VLIV PANDEMIE NA MUZIKANTY

V dnešní době, kdy je většina z nás zavřená v domovech, se nejspíš každý z nás ptá, jaký to bude mít vliv na budoucnost. Jaké budou naše studijní výsledky a jestli vůbec doženeme nedostatky způsobené online výukou, se staly otázkami, na které už jsme si nejspíš všichni zvykli. Ale jaký to bude mít dopad na studenty, kteří studují odvětví, která jsou momentálně pozastavená, jako je například to hudební? Budou hudebníci schopni dohnat celý rok strávený doma bez řádného dohledu učitelů? Zapříčiní pandemie úbytek profesionálních muzikantů?

Koncerty jsou jak v České republice, tak ve většině světa jednou z prvních aktivit, které jsou omezeny. Pro amatérské muzikanty jsou představení, kde mohou předvést své schopnosti sice radostí, ale nejsou příliš zásadní. Pro ty profesionální jsou ale velmi důležité. Studenti konzervatoří se účastní mnoha koncertů a zkušenosti, které při nich načerpají, jsou pro jejich budoucí kariéru nenahraditelné. Takto jsou ale odkázáni na domácí samostudium bez kvalitní zpětné vazby. Navíc jsou zavřené i umělecké školy, což zapříčiňuje další mezery v jejich hudebním vzdělání. Na druhou stranu jsou, přinejmenším ti zkušení, studenti konzervatoří zvyklí každý den tvrdě cvičit, a tak by jeden rok nemusel být tolik škodlivý. Ale pro začínající anebo budoucí muzikanty, může být i půl rok bez dohledu učitele koncem.

Většina hudebníků začíná hrát v šesti letech, v takovém věku se děti povětšinou honí venku s kamarády a o hudbu se tolik nezajímají, tudíž je jen na rodičích, aby je přinutili se do hudební školy zapojit. Spolu s učitelem se v dítěti snaží vzbudit zájem, a to se buď povede, anebo to po pár letech zkrátka vzdají. Ale bez výuky, kde se začínající muzikant seznamuje s nástrojem, či se zpěvem, a která ho má namotivovat, si mohu jen stěží představit, jak je pro rodiče náročné svého potomka udržet ve světě hudby.

Pokud by navíc čekali, až se začne samo dítě zajímat, mohlo by už být příliš pozdě. Přinejmenším na nelehké nástroje, jako jsou například housle nebo violoncello, může být starší dítě nepřijato. Tyto nástroje jsou velmi oblíbené, a tak učitel raději přijme jiného mladšího uchazeče, u kterého je větší šance, že se mu lépe povede. Mohu pouze spekulovat nad tím, jak nejednoduché to pro rodiče je. Nicméně, uvidíme, co přinese další vývoj pandemie a jak si se situací žáci a učitelé poradí. Snad se již brzy sejdem na nějakém koncertě.

Salome Korbelová

TŘETÍ HRÁČ NA POLI GRAFICKÝCH KARET

Je určitě na místě říci, že by to asi málokoho napadlo. Intel je znám především výrobou procesorů. Možná váš počítač či laptop jeden takový má. Intel ale už docela dlouho dělá grafické čipy, avšak ty jsou obsažené právě v jejich procesorech. Tedy, některých. Ty samozřejmě ale existují spíše pro snížení cen především laptopů, kde použitím integrované grafiky jde ušetřit.

I ty nejnovější ale nejsou moc výkonné, i když pokrok je znatelný. Nedávno se ale podařilo najít důkazy o vývoji dedikovaných grafických čipů (které budou pravděpodobně použity v laptotech), a to přímo na jejich vlastní stránce. Intel to pak sám potvrdil. Jde přesně o verze s 128, 384 a 512 EU (EU = hlavní stavební blok v architektuře od Intelu). Co se týče paměti, mělo by být k dispozici 4, 6, 8 nebo 16 GB. Nejvyšší verze by tak měla konkurovat mobilní verzi RTX 3080 od společnosti Nvidia, což je velice slušné.

CHCETE SI ZAHRÁT NĚCO POŘÁDNÉHO, ALE VÁŠ POČÍTAČ NA TO NESTAČÍ? NEVADÍ!

Cloud gaming, neboli „hraní přes internet“ se neustále rozvíjí a zlepšuje. Není tak potřeba dát všechny peníze do nového počítače. Navíc v dnešní době díky nedostatku grafických karet asi nic skvělého jen tak nepořídíte. Ale na tento problém je tu jedno řešení. Tedy přesněji čtyři. Konkrétně služby GeForce Now od Nvidie, PSNOW od Sony, Stadia od Googlu a xCloud od Microsoftu. Díky kterékoli této službě si můžete za nějaké ty peníze zahrát cokoli a v určitých případech i kdekoli. Začneme službou xCloud. U ní si za něco kolem 300 Kč měsíčně můžete vybrat z opravdu velkého seznamu her, kde si určitě každý něco najde. Nevýhodou je však výkon. xCloud je zatím ještě ve vývoji a jeho odezva je opravdu velká. Na druhou stranu je však dostupná na mobilních telefonech. Jako další je tu PSNOW. Asi všichni znají konzoli Playstation. Díky PSNOW si můžete zahrát hry dostupné právě na Playstation na vašem počítači. Funguje lépe než předešlá služba, avšak musíte se smířit s absencí jakéhokoli vyhledávání. Výhodou je možnost si zahrát hry, které jsou pouze na Playstation. Na jiné hry to však není. Její cena je také kolem 300 Kč.

Stadia zažila hořký začátek. Bylo to hlavně kvůli odezvě, která hned po zahájení provozu byla velice špatná. Google s ní ale ještě neskončil. Odezva se hodně zlepšila, i když může být místy proměnlivá. Co je také velkou nevýhodou, je její knihovna her. Hry si totiž musíte koupit zvlášť a k tomu ještě platit měsíčně kolem 200 Kč za samotnou službu. Nakonec je tu GeForce Now. Ta se dá opravdu nazvat náhradou herního počítače. Má dvě hlavní výhody. Má verzi zdarma, která je sice dost limitovaná, avšak na vyzkoušení stačí. Můžete však tohoto využít neomezeně, jelikož není tento tarif časově limitován. Bohužel to nekonečné čekání vás rychle přestane bavit (z vlastní zkušenosti vím, že je to kolem 30 minut). A také je tu limit 1 hodiny hraní v kuse. Za něco kolem 200 Kč však dostanete docela slušný balíček možností. Za zmínku stojí možnost hraní až 6 hodin v kuse nebo RTX (což je v podstatě jenom hezčí a realističtější osvětlení). Její druhou a velkou výhodou je, že můžete hrát hry, které již vlastníte třeba na Steamu. A když už si ten svůj herní počítač po nějakém čase koupíte, všechna vaše data budou zálohovaná přes Steam, a tak se nemusíte bát, že byste o postup přišli. Služba funguje dobře a je dostupná i na mobilních telefonech.

Tomáš Solil

ZE SVĚTA MÓDY

DÁMSKÉ FASHION TRENDY NA JARO A LÉTO 2021

Rok 2021 se bude od těch předešlých lišit a největší podíl na tom má situace kolem koronaviru. Dočkáme se tak pohodlných a zároveň stylových oděvů, ale i roušek a všemožných doplňků. Pojdme se tedy podívat na letošní módní trendy.

ROUŠKY

I v letošním roce s námi stále zůstávají roušky, a proto se již několik značek snaží jejich nošení alespoň zpříjemnit. Určitě se můžeme těšit na několik vychytávek. S jednou z nich přišla dokonce česká návrhářka Alex Monhart, která představila rolák spojený s rouškou.

ŠÁTKY JAKO MÓDNÍ DOPLNĚK

Jedná se o elegantní módní trend inspirovaný 50. a 60. léty. Nejen že je šátek praktický a chrání vaše vlasy před slunečním zářením, navíc vašemu outfitu dodá ten správný "šmrnc."

DŽÍNY S PŘEKŘÍŽENÝM PASEM

Tyto džíny jsou žhavým trendem tohoto roku! Jsou velice originální a když je doplníte jen obyčejným tričkem či tílkem v základních barvách jako je bílá, béžová či černá, rozhodně neuděláte chybu. Kalhoty navíc seženete skoro na všech e-shopech v různých barevných provedeních.

OVERSIZED SAKA

Volná, á la pánská saka nyní také zažívají velký rozmach. Opět je najdeme ve všech nejrůznějších barevných tónech. Outfit s volným sakem vypadá skvěle, a navíc je velice pohodlný. Se sakem můžete vymýšlet nespočet looků, lze ho totiž nosit elegantně, třeba jako kostýmek s lodičkami. Když si k němu však vezmete klasické džíny a tenisky, působí pak spíše nedbalým dojmem. Sako navíc můžete využít i při chladnějších letních večerech místo bundičky.

CROPPED SAKA

Další variantou saka, se kterou letos vytvoříte zajímavou kombinaci oblečení, jsou krátká neboli cropped saka v kombinaci s kratší sukní. Vidět je můžeme naprosto všude, ať už se jedná o titulní stránky módních časopisů, přehlídky luxusních značek nebo na Instagramu u fashion blogerek. Na pravé fotografii si můžete povšimnout kombinace kratšího saka s již zmíněnými džínami. Je zde krásně vidět, jak se trendy prolínají a skvěle doplňují.

TEPLÁKOVÉ SOUPRAVY

V „teplákovce“ i do ulic! To je hlavním heslem pro toto jaro. Tentokrát se jedná o trend z 90. let minulého století. Teplákové soupravy se sice do módy pomaličku vracely, nejvíce jim však pomohla koronavirová krize, která je s přehledem umístila na jednu z předních příček oblíbenosti. Vyrábí se ve všemožných provedeních, na jaro například budoují neonové barvy.

PLETENÉ VESTIČKY

Na výsluní se také opět dostaly ikonické „devadesátkové“ pletené vesty, které vypadají skvěle s delší košilí, sukní či klasickými kalhotami. Dokážou udělat outfit zajímavějším a na jaře krásně zahřejí.

Lenka Nálevková

PRO MILOVNÍKY FANTASY

ZAKLÍNAČ

Milí čtenáři,

vím, že není jednoduché se v této době zabavit, a tak spousta z nás hledá nové věci, které by nás mohly zaujmout. Dovolte mi, abych vám představil svět stvořený polským spisovatelem Andrzejem Sapkowskim – Zaklínač (The Witcher). Pokud jste milovníkem fantasy příběhů a světů, které jsou plné magie a nestvůr, svět Zaklínače čeká právě na Vás!

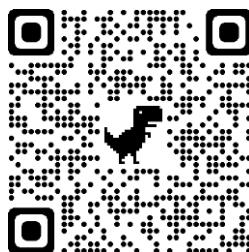
Hlavní postavou celého příběhu je proslulý zaklínač Geralt z Rivie, též známý jako Řezník z Blavikenu, který byl ještě jako malý kluk matkou odveden na zaklínačský hrad Kaer Morhen. Zde pod dohledem zaklínače Vesemira musel projít náročným zaklínačským výcvikem. Tento všemi směry obtížný výcvik přežili jen nejlepší z nejlepších a jeho důsledkem bylo vytvoření řady mutací, které mu umožňují bojovat proti stvoření Chaosu, které vznikly na zemi po Konjunkci sfér. Mimo jiné zaklínači také ztratili pigmentaci, plodnost a projevování lidských citů. Na druhou stranu získali schopnost ovládat základy magie, alchymie, obrovskou psychickou a fyzickou odolnost a řadu dalších nadpřirozených schopností. Jelikož se u Geralta při zaklínačském výcviku nepodařilo úplného zbavení lidských citů, vytvořil si několik citových pout. Mezi jeho nejbližší patří: Cirilla z Cintry, bard Marigold a jeho životní láska – Yennefer z Vengerbergu.

V tomto světě se můžete také těšit jak na vznešené elfy, tak na elfy ovládající temnou magii, tvrdohlavé trpaslíky, čaroděje, druidy, lidi a v neposlední řadě další zaklínače. Nechybí však rozmanitý bestiář plný těch nejděsivějších tvorů. Při svých cestách se střetává s různými typy magie, seznamuje se s novými postavami a bojuje proti nestvůrám, mezi které patří například: strigy, ghúlové, golemové, gryfové, bazilišci, vlkodlaci, upíři a spousta dalších, neméně děsivých nestvůr.

Příběh je plný dobrodružství, která Geralt prožívá skrze ochranu světa lidí před nestvůrami a zlou magií. Připojte se ke Geraltovi a okuste příběh jednoho z nejproslulejších zaklínačů! Ať už skrze knižní ságu, velmi oblíbenou herní sérii nebo televizní obrazovku v seriálu od Netflixu – Zaklínač (The Witcher).

„People linked by destiny will always find each other.“

Pokud Vás tento příběh zaujal, zde se nachází QR kód, který vás převede na oficiální trailer seriálu The Witcher:

Michal Kolář

VANILKOVÉ CUPCAKES

Tento recept otevírá bránu do rozmanitého světa těchto roztomilých dortíků. A zvládnete ho, i když jste naprostý “cupcakes začátečník”. Tak pojďme na něj!

Na těsto (na 12 ks):

- 100 g hladké mouky
- 100 g polohrubé mouky
- 1 lžička prášku do pečiva
- 1/2 lžičky jedlé sody
- 1/2 lžičky soli
- 110 g másla
- 200 g cukru krupice
- 2 vejce
- 1 lžička vanilkového extraktu (nebo půlka vanilkového lusku)
- 120 ml mléka

Na krém:

- 750 g mascarpone
- 210 g smetany ke šlehání
- 1 vanilkový cukr
- 2 lžíce moučkového cukru

Postup

Troubu předehřejeme na 180 stupňů. Z lednice vyndáme co nejdříve máslo i vejíčka, aby získaly pokojovou teplotu. Na těsto smícháme v míse zvlášť všechny suché ingredience z prvního odstavce. V robotu vyšleháme vejce s cukrem (jde to i metličkou) do lehké pěny. Přidáme povolené máslo, vanilkový extrakt nebo lusk a pomalu po troškách vmícháváme střídavě suché ingredience a mléko. Mělo by nám vzniknout hladké, středně husté těsto. Těstem naplníme formu (nebo silikonové košíčky) na cupcakes vyloženou papírovými košíčky. Plníme do dvou třetin a dáme péct na 15-20 minut do trouby. Po 15 minutách propíchneme těsto špejlí, abychom zjistili, zda je dostatečně upečené. Po upečení dortíky necháme zcela vychladnout.

Krém

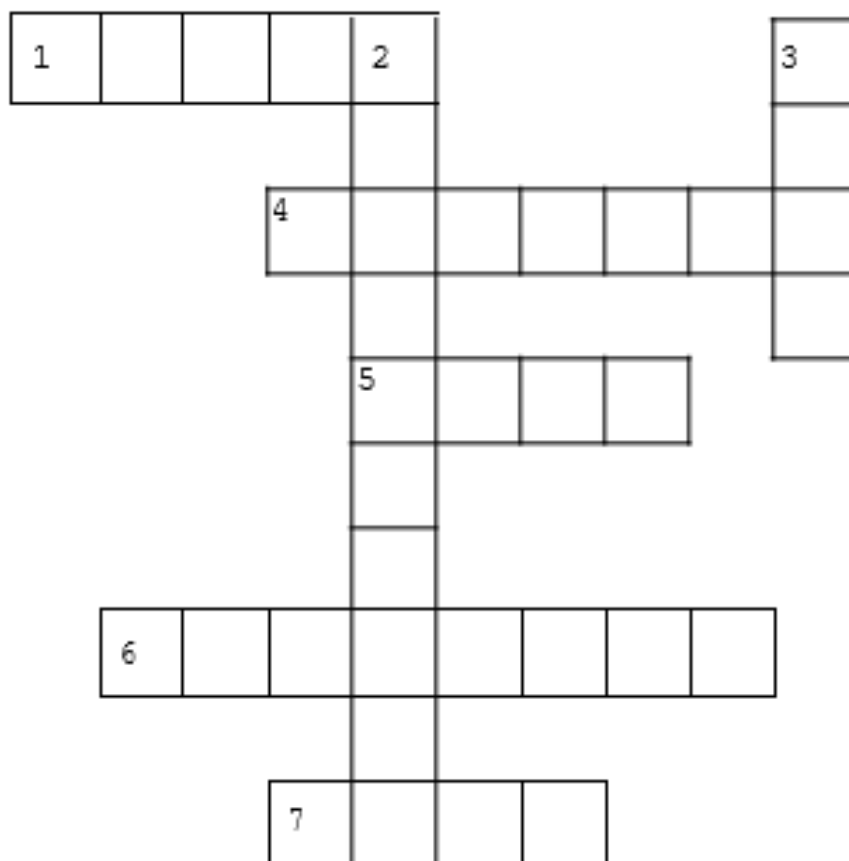
V robotu (opět to půjde i metličkou, ale dáte si trochu “do těla”) prošleháme na nejpomalejší otáčky mascarpone. Po pár sekundách vlijeme pomalu a postupně smetanu ke šlehání. Stále mícháme. Nakonec přidáme i moučkový a vanilkový cukr. Krémem naplníme sáček se zdobící špičkou a nanese na cupcakes. Postupujeme od kraje směrem doprostřed.

Dozdobíme červenou koktejlovou třešní nebo něčím zcela podle vaší fantazie! Použít můžete například čokoládové sypání, lentilky, cukrové a marcipánové ozdoby nebo jedlé květy. Možností je opravdu spousta!

Veronika Křtěnová

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ!

JAK ZNÁTE NAŠE UČITELE?

1. Také přezdíván „Jarda“, jeden z učitelů tělocviku a němčiny
2. Tuhle paní má každý rád, i když učí jen matematiku
3. Učitel matematiky a fyziky, mistr svého oboru
4. Vládce království Mozartova
5. Biologář a nadšený sportovec
6. Nový adept na cenu Nejlepšího učitele ZSV na škole
7. Pohodář na zeměpis, oblíbenec všech

Libor Pezinek

CHVILKA NA ZAMYŠLENÍ

„Náš život je takový, jakým ho učiní naše myšlenky.“

– Marcus Aurelius

„Až si budeme vědomi své úlohy, byť zcela bezvýznamné, pak teprve budeme šťastni.“

– Antoine de Saint-Exupéry

„Kdo trpí sám, ten trpí mnohem tíž, že vidí štěstí druhých přes svůj kříž.“

– William Shakespeare

„Je lepší škobrtnout nohama než jazykem.“

– Zénón z Kitia

„Nikdo nemá právo zlobit se na někoho proto, že mu ublížil.“

– Květoslav Minařík

„Neexistuje věrnějšího přítele než knihy.“

– Ernest Hemingway

„Dávejte si pozor, co předstíráte, neboť se tím časem stanete.“

– Ernest Hemingway

„Naše největší hlouposti mohou být velmi moudré.“

– Ludwig Wittgenstein

„Všichni občas děláme věci, které tak úplně nedávají smysl.“

– Forrest Gump

„Začátek, je ta nejdůležitější součást každé práce.“

– Platón

„Největší umění je být živ po svém.“

– Jan Werich

„Pamatuješ si, kdo jsi byl, než ti svět řekl, kdo bys měl být?“

– Charles Bukowski

„Žijete jenom jednou. Tak by to měla být zábava.“

– Coco Chanel

„Lidé lžou sobě a lžou i jiným a protože lžou, nemohou poznat pravdu.“

– Květoslav Minařík

Gabriela Vavřínová

AUTOŘI ČASOPISU

ZA TŘÍDU G3.C 2020/2021

ČLÁNKY SEPSALI:

Anna Šplíchalová

- Ve spárech covidu

Denis Ježek, Martin Puchýř

- Sport jako relax

Kateřina Hlavatá

- Kam na výlet na kole

Svatopluk Vaňous

- Lezení v "Ádru"

Anežka Vychodilová

- Očima druhé strany

Salome Korbelová

- Vliv pandemie na muzikanty

Tomáš Solil

- Třetí hráč na poli grafických karet
- Chcete si zahrát něco pořádného,
ale váš počítač na to nestačí? Nevadí!

Lenka Nálevková

- Ze světa módy

Michal Kolář

- Pro milovníky fantasy

Veronika Křtěnová

- Vanilkové cupcakes

Libor Pezinek

- Kdo si hraje, nezlobí!

Gabriela Vavřinová

- Chvilka na zamyšlení

REDAKCE:

Libor Pezinek

- šéfredaktor

Justýna Křivková

- zástupce šéfredaktora

Anna Spilková

- editorka

Anna Petrová

- korektorka

GRAFICKÉ ZPRACOVÁNÍ:

Andreas Ježek, Jakub Borský